

ական և եթէ պատժոյ արժան, և եթէ պարտական, և եթէ գողացեալ ինչ պահիցէ ընդ իւր, որ փախուցեալ 'ի բանտէ և 'ի ձեռանէ գանգատողէ և կամ գողացեալ 'ի սեպհականութենէ, սա թագստեան պահողս պարտական լիցի մտանիլ 'ի բանտ ծախիւք իւրօք, կալով մնասցի 'ի բանտի մինչև վճիռ ելցէ 'ի վերայ գողին և սպանողին, սա թագուցանօղս ընկերակից լինիցի մահապարտին մինչև տեղի կախաղանի մեղաւորին, և քրէական մեղաւորն մեոցի և թագուցանօղն ազատեսցի 'ի մահուանէ ելցէ նախատանօք տոտուն իւր և զամենայն զոր ինչ թագուցեալ 'ի գողացեալ իրաց յետս դարձուցէ 'ի դրունս դատաստանի վասն սեպհական տեառն ընչից:

Գ Լ Ո Ւ Ն 327.

Օրէնս հայոց տուաւ ազատութիւն ամենայն բնութեան մարդոյ զի ամենայն մարդ ազատապէս կարէ գործել բարի և զչար, կամաւորապէս յանձն առնուլով 'ի վերայ իւր 'ի օրինացն հայոց վարձ գործոց ձեռաց իւրոց, այլ հարկաւոր է ամենայն բնութիւն մարդոյ ունիլ բնականապէս ամօթխածութիւն իւր և շարժումն իւր 'ի ամենայն գործս պահել, ըստ չափաւորութեանն իւրաքանչիւր աստիճանի, զի մի լրբեսցի, քանզի լրբութիւն առն լկտոյ հարուցանէ բարկութիւն